

2008. nyárutó

Az olimpia évében

„Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam, végezetre eltétem nekem az igazság koronája, melyet megad nekem az Úr, az igaz bíró ama napon...” (II.Tim. 4.r. 7-8.v.)

Pál apostol nagyon szerette a sportversenyek képeivel kifejezni a keresztyén lét nagy igazságait. Ehhez persze tiszta erkölcsű versenyekre volt szükség. Elég nehéz lenne a keresztyén életet például a dopping problémával összehasonlítani, hiszen akkor minden hamis, az út elejétől a végéig, a jutalomig bezárólag. Az is gondot okozna, ha a bíró politikai megfontolásokból nyilván valóan elfogult ítéleteit állítanánk párhuzamba pl. az utolsó ítélettel. Talán előfordult ilyen az ókorban, de aligha lehetett jellemző. A legfontosabb pedig talán az volt, hogy a versenyek idejére felfüggesztettek mindenféle háborúskodást. Szomorú, de ez az idejé idejére sem sikerült. Pál azonban segít bennünket abban, hogy felhangok nélkül szemléljük a futás és győztes célba érkezés képét. Nemes, szó szerint jó harcról beszél. Harc tehát van, sőt szükséges, de van rossz harc és van jó harc. Jó célokért, nemes módszerekkel, az ellenfél tiszteletével is lehet győzni, úgy, hogy nem pusztulás, szenvedés, vagy megaláztatás lesz belőle.

Ezt az igazságról való meggyőződés motiválja. Olykor az emberek készek voltak az életüket is feláldozni az igazságért. Egy dolog azonban tökéletesen világos volt előttük: az igaz bíró a végső döntésben az igazság és az igazak javára fog dönten. A keresztyének versenypályán futnak. Akkor is versenyben vagyunk, ha nem akarjuk, de az a verseny, amelyet mi futunk, az más. Nem kell a leges-leges-legjobbnek lenni, el lehet ismerni, hogy van jobb nálam. Tudok második lenni, úgy hogy előre engedem azt, aki ott lohol a sarkamba. Ezen a versenyen sokkal inkább magamat győzöm le, mint a másikat. A szabályokat az a szelíd és alázatos szívű győztes Krisz-

tus fektette le, aki mindenkinél erősebb, hatalmasabb volt. Változtatni az változtassa meg a szabályokat, aki nagyobb nála. A hit olimpiáján mindnyájan részt veszünk és az Úr öröme az, ha sok győztes lesz majd előtte ama napon, akik átveszik tőle az igazság koronáját.

Nagy Péter

Mik a példázatok?

Jézus gyakran mondott történeteket az összegyűlt embereknek. Ezeket a történeteket példázatoknak nevezik. Jézus felhívta a figyelmet a történetek üzenetére: „Akinek van füle, hallja.” Íme néhány történet:

Az elveszett bárány

Volt egy pásztor, akinek 100 juha volt. Egyik este, amikor megszámlolta őket, látta, hogy egy hiányzik. A pásztor otthagyta a kilencvenkilenc juhot és elindult az éjszakában, hogy megkeresse az elveszettet. Amikor megtalálta, felkapta, és biztonságban hazavitte.

Jézus elmagyarázza, hogy az elveszett bárány olyan, mint a bűnös ember, aki megbánja bűnét és visszatér Istenhez.

A tékozló fiú

Volt egy apa, akinek két fia volt. Halála után mindenét a két fiú örökölte volna, de a fiatalabb nem akart várni. Az apa elszomorodott, de odaadta kisebbik fiának a részét, aki aztán messzi országba vándorolt. Remekül élt, amíg a pénze tartott. Amikor elszegényedett, olyan éhes volt, hogy beállt disznókat őrizni. Elhatározta, hogy hazamegy és bocsánatot kér apjától. Az apja várta és nagy vendégséget rendezett hazatérésének örömeire.

Jézus meg akarta mutatni az embereknek, hogy Isten olyan, mint a jó apa, mindig vár és reméli, hogy az emberek visszatérnek hozzá.

Az irgalmas samaritánus

Egyszer egy írástudó megkérte Jézust, magyarázza el, mit jelent az, hogy „szeresd felebarátod”. Jézus az irgalmas samaritánus történetével válaszolt. Egy ember Jeruzsálemből Jerikóba utazik. Az elhagyott úton kirabolják és félholtan otthagyják. Először a templom egyik papja megy el mellette, de elsi-et. Aztán egy templomszolga jön, aki megnézi, de segítségnyújtás nélkül el-

megy. Végül egy samaritanus jön, egy más vidékről származó idegen. Megáll, és segít a bajba jutottnak. Beviszi egy fogadóba, ápoltatja, és fizet a gondozásáért. „Ki volt ennek az embernek a felebarátja?” kérdezi Jézus. A válasz világos: „Az, aki jó volt hozzá.”

(Részlet Sue Graves: *Ismered a Bibliát? c. könyvből*)

„Hallgatják az igét, befogadják ...”

(gondnoki beszámoló)

Márk 4, 20 „Akiknél a jó földbe hullott a mag, azok hallgatják az igét, befogadják, és az egyik harmincszoros, a másik hatvanszoros és némelyik százszoros termést hoz.”

A mostani beszámolóban a Pünkösöd és az iskolakezdés közötti gyülekezeti eseményeket tekintem át. A nyár az aratás időszaka, lezárásaként a napokban adtunk hálát az új kenyérért. A gabona és sokféle gyümölcs betakarítása után nemcsak a magtárak, a malmok és a kamrák teltek meg a téli időszakban táplálékot jelentő eledellel. A nyáron sokfelé került sor a gyermekektől a felnőtt korosztályig terjedő keresztyén táborokra és konferenciákra. A családi kirándulások során is számos módon tapasztalhattuk meg a Krisztushoz tartozó emberek munkájaként létrejött „szellemi magot”, például a keresztyén művészet alkotásait. Remélem, hogy ezek a „magok” szívünkben-lelkünkben befogadásra találnak és saját magunk, családjaink és gyülekezetünk életében is bő termést hoznak!

Pünkösöd hétfőn került sor hat tinédzser **konfirmandusunk** – köztük Zsuzsanna lányunk - ünnepélyes fogadalomtételére és családjuk körében első úrvacsorájukra két tanévet felölelő felkészülés után. Köszönjük lelkészünk tanító-nevelő munkáját és Isten áldását kérjük a fiatalok további életére egyházunk közösségében.

Május 30-án, pénteken tartottuk az **óvoda** tanérvizét a templomban. A létszám-bővülés miatt az alkalom kinőtte a vasárnapi istentisztelet kereteit. Az **új tanérvizítő** alkalmát **szeptember 19-én**, pénteken 16.30 órakor tartjuk. Ekkor adunk hálát az óvoda idejének felújítási munkáiért (részleges ablakcsere, hőszigetelés, fűtőkorszerűsítés) és az újabb csoporttal bővülésért. Ezen az alkalmon tesznek fogadalmat az új munkatársak is.

Május 31-én volt a Dunamelléki Egyházkerület kiadásában megjelenő **Tűz-láng-pár** kötet bemutatója, mely édesapánk, néhai Németh Géza református lelkész és édesanyánk, Kríza Judit szolgálatának állít emléket közel 50 szerző közreműködésével. Az iratterjesztésben kapható könyv sokszínű személyes sorsokon – köztük Németh Géza

mintegy 60 oldalas életinterjúján – keresztül ad betekintést hazánk és egyházunk életébe 1945-95 között.

Június 8-án volt a **hittan** tanérvizítő templomunkban. Ekkor hirdettük ki az idejének pályázat eredményeit is. A munkák megtekinthetők a gyülekezeti teremben. A hittan tanérvizítő **szeptember 21-én** vasárnap lesz a templomban.

Június 16-21 között került sor Balatonfenyvesen Tóth Viola beosztott lelkészünk vezetésével a gyülekezeti hittanosok táborára, amit számos más közösségi alkalom követett (cserekészlet, missziói, stb.). Ezekről is olvashatunk beszámolókat a Hírlevél lapjain. Köszönjük azoknak a munkatársaknak a szolgálatát, akik segítőként, támogatóként idejüket és anyagi erejüket erre áldozták.

A június 29-i felemelő istentiszteleten Hörömpöly Csaba felnőttként konfirmált. A nyáron még egy felnőtt konfirmációra, és egy keresztelejre került sor (Reveland Anett és Kövér Erzsébet). Adjunk hálát a Szentlélek megszólító erejéért! Szeretettel hívjuk/várjuk őket a gyülekezet közösségi életébe.

A nyár folyamán jó néhány esküvőt ünnepeltünk templomunkban. Ezek közül is kiemelkedik diakónusunk, Szabó Kata és aktív gyülekezeti tagunk, Juhász Balázs július 5-i fogadalomtétele, amit a gyülekezeti teremben és a templomkertben tartott, mindenki számára nyitott lakodalom követett. Köszönjük a család és a gyülekezet azon tagjainak a munkáját és támogatását, akik ezt a felejthetetlen közösségi alkalmat lehetővé tették! Szintén teli templom köszöntötte a vesperák szervezőjének, Papp Anettenek és Hörömpöly Csabának az esküvőjét július 26-án. Isten áldását kívánjuk a házasságokra!

Augusztus 17-én láthattuk vendégül istentiszteletünkön a Nemzetközi Missziológiai Társaság nagygyűlésének négy résztvevőjét. Anthony Kalliath indiai római katolikus teológiai professzor prédikált, Daniel Antwi ghánai református teológiai tanár – aki jelenleg misszionáriusként Jamaikában vesz részt egy teológiai intézet kiépítésében – pedig röviden köszöntötte a gyülekezetet. Ezenkívül egy holland református és egy amerikai evangélikus testvérünk látogatott hozzánk. A vendégeket Barber Jánosné áldozatkészségének köszönhetően finom ebéddel köszönthettük a parókian.

Szeptember 6-7-én kerül sor a Budafoki Pezsgő és Borfesztivál keretében hagyományra vált missziós alkalmunk, a **Szőlőskert Gyermeksátor** programjaira a kerületi önkormányzat támogatásával. Ezúton is hívjuk a gyülekezeti tagokat, rokonokat és ismerősöket a sokszínű eseményekre. A részletes ismertető a Hírlevélben és a Pesti Est különkiadásában található meg. Segítő önkéntes munkatársak jelentkezését is várjuk (különösen Topolánszky Ákosnál a Bibliaolvasó sátorba) és kérjük, hogy céladakozással is gondoljunk erre az alkalomra.

A **zsoltáros istentisztelet** (vespera) őszi első alkalma **október 4-én**, szombaton lesz. A most már évek óta rendszeresen tartott alkalmon kialakult a „törzstagok” kis csapata, amihez hívunk és várunk további zeneszerető ifjakat és idősebbeket egyaránt.

A **Budafoki esték** sorozat tavalyi sikerein felbuzdulva idén is tartunk havi rendszerességgel keddi esténként ilyen alkalmakat. Az őszi témakör: **„Keresztység és üzlet”**. Az első előadást szeptember 23-án, 19 órakor tartjuk a gyülekezeti teremben. Előadónk -Dr. Frenyó Zoltán filozófus, történész, az MTA Filozófiai intézet munkatársa- a téma elvi alapvetését végzi el. Októberben és novemberben pedig cégvezetők és cégtulajdonosok személyes gondolataikkal ismertetnek meg. Kérjük, hogy gyülekezetünk tagjain kívül más érdeklődőket is hívjunk, hozzunk magunkkal erre az esemény-sorozatra.

Ismételten jelezni kell, hogy a közüzemi díjak emelkedése, a hitoktatói óradíjak csökkenése és a diakónia támogatása néhány olyan főbb tétel, melyek az ideai költségvetésben különösen hangsúlyossá teszik az **egyházfenntartói járulékok** jelentős növekedését. Kérjük, hogy ki-ki lehetőségei szerint hozza meg ezeket az áldozatokat és bátorítson erre másokat is. Egyházunk gazdasági törvénye szerint az ajánlott minimumál összeg a jövedelem 1%-a. Augusztus végén ideai bevételeink és kiadásaink egyenlege mintegy **1 millió forint hiányt** mutat. A 400 választó részéről ez átlagosan 2500 Ft plusz befizetéssel egyenesbe hozható.

A presbitérium nevében mindenkinek a Szentlélek gyümölcseinek naponkénti átélését kívánom. Beszámolómat a Református Bibliaolvasó Kalauz egyik mai igéjével zárom:

Márk, 4:21 „Vajon azért veszik-e elő a lámpást, hogy a véka alá tegyék, vagy az úgy alá? Nem azért, hogy a lámpatartóba tegyék?”

Budafok, 2008. augusztus 28.

Testvéri köszöntéssel,

Németh Géza, gondnok

Felnőtt konfirmáció és keresztség

Napjainkban nem ritkaság, hogy valaki felnőtt fejjel ismerkedik meg a keresztény tanításokkal, s kötelezi el magát ezen értékek mellett. Az alábbiakban erről szóló bizonyásgátételeket olvashatunk.

KONFIRMÁCIÓ

Budafok, 2008. június 29

Röviden bemutatkozok: 43 éves vagyok, gyerekként a Kisalföldön és néha az Alföldön neveltek. Ma villamosmérnök végzettséggel vezetési tanácsadó vagyok egy kis, családi vállalkozásban. Elkötelezett hagyományörző huszár vagyok, ezen harcoló lovas alakulatok szellemisége, értékrendje ma fontosabb iránytű számomra, mint valaha. Szüleim mindketten reformátusok, szórványban éltünk, ahol nem volt rendszeres hitoktatás. 3 éve járok a budafoki gyülekezetbe, de már korábban fontolgattam, hogy konfirmálok. Papp Annette párommal 4 hét múlva házasodunk.

Miért állok itt és mit szeretnék?

Hálát mondani mindenekelőtt Istennek és Jézus Krisztus Urunknak, hogy lehajtotta füleit és meghallgatta, megértette nyomorúságomat. Eddigi életem legnagyobb nyomorúságát szenvedtem el néhány éve, és a Mindenható kivezetett abból a pokolból, melybe bűneim miatt vetett. Természetesen a pokoljárásomnak én voltam az oka és idővel váratlan betegségtünet lett a következménye.

Melyek ezek a vétkek?

Elsőként: sokáig igaz hit nélkül éltem. A hittel élők közössége sohasem volt idegen, mégis inkább mellettük és nem velük együtt és értük munkálkodtam. Fiatalon úgy gondoltam, hogy elegendő magamra figyelve, többé-kevésbé ösztönösen, „jó” pogányként, lelkiismeretesen, kötelesség-tudóan tölteni a napokat. Mint Weöres Sándor egyik versében írja: „Én is világot hódítani jöttem, s magamat meg nem hódíthatom. ...”

Egyre gyakrabban lógott az orrom, és negyven évesen azzal szembesültem, hogy két életellenes bűnbe estem: nem élek házasságban és nincs családom. Pedig szerettem volna. Éreztem, tudtam, hogy rossz úton járok. És ebben a gyötrelmes, kilátástalan helyzetben jött a hívás, majd a csoda illetve a hatalmas kegyelem.

Előbb a Szentlélek ide, a gyülekezethez vezette lépteimet; majd a templomban mellém ültette jelenlegi menyasszonyomat; a gyülekezet lelkipásztora támaszom lett a lesújtó időkben és segítóm abban, hogy most itt állhatok a gyülekezet előtt vallást téve hitemről. A testvéremmel és családjával szorosabbá vált kapcsolatunk; és felépültem a stroke-ból. Azaz, most érzem és vallom, hogy ez az igaz út!

Szeretnék nem csak hálát adni Krisztus Urunknak, hanem fogadást tenni, hogy erről az útról nem térek le, mint ahogy Jónás a félelmetes cethalból szabadulva fogadást tett, nem lesz többé engedetlen. Ezért kérem a gyülekezetet, hogy legyen tanúja az örömömnek és járuljon hozzá a felhatalmazásomhoz.

Az ünnep keretében szeretném megköszönni a támogatást és szeretetet szüleimnek, keresztyánymnak: hogy a keresztelesemkor tett ígéretük betöltetik; a testvéremnek, a páromnak és családjának, a tiszteletes úrnak, a gyülekezetnek és a barátaimnak. Azt is köszönöm a gyülekezetnek, hogy eddig is otthont adott, hogy példaadóan befogadó és hűséges Urához.

„Valaha én is úr akartam lenni,
bár csak jó szolga lehetnék.
De jaj szolga csak egy van, az Isten,
és uraktól nyüzsg a mindenség.” (W. S.)

Hörömpöly Csaba

KERESZTSÉG

Budafok, 2008. augusztus 17.

Mi lesz velünk és mi lesz az én életemmel? Ezen gondolatok közepe erre érkeztem először a parókiára. Nem tudtam és nem értettem az egészet. Mi célja van Istennek az én életemmel?

Az első, amit megtanultam az, hogy Isten az ígéren keresztül szól hozzánk, és én ezt elhiszem. Honnan tudtam, hogy ő szól hozzánk? Mi sem nagyobb bizonyíték erre, mint az, hogy a Bibliában több, mint 3800-szor fordul elő ez a kifejezés: „Így szól az Úr”, „ezt mondta Isten”. Isten nem csupán azért jelentette ki magát, hogy tudjunk róla, hanem azért, mert meg akar menteni, új élettel akar megajándékozni, és azért szólít meg, hogy válaszoljak. Nem csak engem szeretne megajándékozni, nem csak engem szólít meg, hanem mindenkit. Ezt is a Bibliából tudom, hiszen a Jelenések könyvében is megtalálható ez, mikor Jézus mondja: „Íme az ajtó előtt állok és zörgetek: ha valaki meghallja a hangomat és kinyitja az ajtót, bemegyek ahhoz és vele vacsorázok és ő énvelem.”

Sok mindent megértettem az alatt a tíz hónap alatt, amíg ide jártam, sokszor csak figyeltem és a későbbiekben jöttem rá, hogy erről már hallottam. A keresztségről is sok mindent megtanultam és rájöttem miért is lett ez fontos nekem, hiszen Jézus megparancsolta a tanítványoknak a mennybemenetelkor: „Menjete el tehát, és tegyetek tanítványokká minden népet, megkeresztelve

őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam néktek...”. Tehát a keresztség azt hirdeti: Isten előbb szeretett és feltétel nélkül befogadott szövetségébe. Nem én érdemeltem ki, nem én teljesítettem valamiféle feltételt, Ő egyoldalúan így döntött.

A házasságot is fontosnak tartom, hogy az Isten színe előtt is megkössön, hiszen a házasságról ezt írja a Biblia: „Úgy kell a férfiaknak szeretni az ő feleségüket, mint a tulajdon testüket..., mert soha senki az ő tulajdon testét nem gyűlölte, hanem táplálgatja és ápolgatja azt, miképpen az Úr is az egyházat”.

Jézus számtalanszor arra buzdította tanítványait, hogy imádkozzanak és minket is erre tanít pl. a Miatyánkban vagy a Zsoltároknak. Fontos az a felismerés, hogy nem az az első, amit én kérek, hanem amit hitem ad.

Hálás vagyok, hogy az istentiszteleteken, hittannal és lelkesítő segítséggel megismerhettem a Biblia világát és ezáltal jelentős önismeretre is szertehettem.

Kövér Erzsébet

VESPERA

A zsolozsma az egész Egyház ősi, közös, napszakokra szétosztott, énekes imádsága. Az ókeresztény korban folyamatosan alakuló zsolozsma a IV. századra alakította ki azt a hét imaórából álló (vö. *Naponként bétszer dicsérlek téged*, Ps 119, 164), máig ismert formáját, amelynek két sarokpontja a hajnali és alkonyati istendicséret, a matutinum-laudes és a vecsernye. Az e kortól kezdve folyamatosan végzett zsolozsma a reformáció egyházaitól sem volt idegen, de a napi hét alkalomból többnyire csak kettőt, egy reggeli és egy esti istentisztelet tartottak meg, hiszen azelőtt is leginkább ezek számítottak a nép által látogatott, nyilvános istentiszteleti alkalomnak, amellyel indították, illetve zárták a liturgikus napot. (A két, Európában eredetileg *matutinae* és *vesperae* néven ismert szertartást a német nyelvterületen *Mette* és *Vesper*, az angol nyelvterületen *matins* és *evensong* elnevezéssel máig használják protestáns testvéreink.) A honi reformált egyházak a XVI. századtól kezdve magyar nyelven végeztek zsolotáros istentiszteleteket (Huszár Gálnál: *regveli és délelőti éneklések*), melyeknek anyagát az úgynevezett graduálkönyvek őrizték meg. Ezek a zsolotáros istentiszteletek a nyugati zsolozsma ősi szerkezetét őrzik: alapvetően zsolotár-éneklésre, azon túl pedig a zsolotárokat keretező (antifónák), majd a zsolotározást követő biblikus-dogmatikus tárgyú szövegek (himnusz, verzikulusz, rövid rezponzóriusz, Magnificat) éneklésére épülnek.

A 2004-es évtől olyan protestáns vesperasorozat indult a budafoki református templomban, amelynek célja – a XVI–XVII. századi hagyomány felelevenítése mellett – a nagy múltú tekintő helyi református egyházzenei élet újjáépítése volt. Az alkalmak anyagának összeállításában – a liturgikus szempontokat a legmesszebbmenőkig figyelembe

véve – törekszünk arra, hogy a vesperasorozat az egyházzenei műveltség színvonalát emelő, Budafok egyházzenei arculatát erősítő, kiemelkedő művészi színvonalú esemény legyen. Így az áhitatok anyagának gerincét a 16-17. századi magyar protestáns karkönyvek (graduálok) gregorián tételeiből állítjuk össze, melyekhez többszólamú antifóna-, himnusz-, Magnificat-feldolgozásokat, genfi zsoltárokat és korálokat társítunk. (A zsolozsma többszólamú tételekkel való fölékesítése már a graduálkönyvek korában sem ismeretlen: német területen az úgynevezett Rhau-gyűjtemény szolgált példát erre a szokásra, Magyarországon pedig a XVI–XVII. század felvidéki evangélikus gyakorlatát képviselő Eperjesi graduál jelzi ugyanezt.)

A rendszeres szolgálatokat a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem Egyházzenei Tanszak hallgatóiból álló liturgikus kórus látja el (zenei vezető: Papp Anette, tagok: Abaffy Nóra, Ecsedi Klára, Fekete Anikó, Haász Csilla, Simon Barbara, Werner Ágnes, Bajnok Gábor, Csuthy István, Demjén András, Dobos Krisztián, Homor Máté, Kémenczy Antal, Pálmai Árpád).

Az alkalmakat rövid elméleti és gyakorlati bevezetés indítja, amely egyfelől a résztvevők általános liturgia- és zenetörténeti, sőt művelődéstörténeti ismereteit gyarapítja, másfelől az egyes zenei tételek közös megtanulásával és gyakorlásával lehetőséget teremt arra, hogy a vespera bizonyos pontjain bárki csatlakozhasson a kórus énekéhez. (A résztvevőknek minden alkalommal a követhetőséget és az esetleges bekapcsolódást segítő kísérőfüzetet osztunk.)

Reménység szerint a vespera-sorozat 5. évfolyamát a 2008/2009-es év folyamán is folytatni tudjuk, első alkalmunkat 2008. október 4-én, szombaton 18 órától tartjuk a budafoki református templomban. Minden régi és új érdeklődőt szeretettel várunk!

Papp Anette

Az erdélyi reformáció útjain II.

2008. április 26–május 3.

A tavalyi kirándulást azzal az elhatározással zártuk, hogy idén folytatjuk Erdély felfedezését. Budafokon a református templom előtt gyülekeztünk 14.45-től. Sok volt az ismerős arc, de feltűntek újak is. Gyors tájékoztatás, búcsúzkodás után Ártánd felé vettük utunkat. Este nyolc óra körül értünk Nagyváradra. Csak egy gyors városnézés és már szaladtunk is tovább. Így is éjjel 2 óra körül vacsoráztunk Kolozsváron, az első szálláson.

Másnap, reggel 7-kor keltünk. Mátyás és Bocskai szülőházának megtekintésével kezdtük a városnézést, majd tovább sétáltunk a Szt. Mihály templomhoz. Ez késő gótikus épület, a neogótikus torony csak 120 évvel később épült hozzá. Innen a Farkas utcai református templomhoz mentünk. Ennek építését Mátyás király rendelte el 1486-ban. 1489-1516 között épült. 1603-ban a felekezeti villongások során az épület súlyosan megsérült, a puszta épületet 1622-ben Bethlen Gábor a reformátusoknak adományozta. A

helyreállítás után fokozatosan alakult ki a most látható gazdag belső tér: a gazdagon díszített, reneszánsz szószék, a gyönyörűen faragott hátságpadok, az intarziás – az utolsó vacsorát ábrázoló – úrasztala. A templom előtti kis teret Kolozsvári Márton és György 1373-ban készített Sárkányölő Szt. György szobrának másolata díszíti. (A Prágában lévő eredeti alkotáson két sárkány van, míg itt egy sárkány és egy fatörzs.)

Torda felé indultunk tovább. A városon csak keresztül mentünk, de a Tordai hasadékot gyönyörű időben barangoltuk végig oda-vissza. Marosvásárhelyen vacsoráztunk az idősek otthonában, majd tovább mentünk szállásunkra, Székelyszentistvánba. Itt már régi ismerősként köszöntöttek a háziak.

28-án, hétfőn reggel már kicsit nehezen állt össze a csapat. A szeretetotthonban reggeliztünk Marosvásárhelyen. Bár hétfő volt és ortodox húsvét, mégis sikerült bejutnunk a Kultúrpalotába, mely Ferenc József támogatásával épült, szecessziós stílusban. 13,5 kg aranyfüstöt használtak fel a falak díszítésére. Az épület, tetejét Zsolnai porcelán cserepek fedik. A belső terekben carrarai márványoszlopok tartják a mennyezetet, a falakon hatalmas muranói tükrök csillognak. A nagyteremben 780 férőhely van. Orgonája a harmadik legnagyobb Romániában. Itt is gazdagon aranyozott a díszítés. Felmentünk egy kisterembe is. A lépcsőház üveg ablakait Petőfi, Kosuth, Erkel, képei díszítették. A teremben is gyönyörű üveg ablakok fogadtak: Bethlen Gábor fejedelem, a két Bólyai, Bod Péter, ill. a két szélén szimbolikus alakok voltak láthatók.

Vacsorázni visszamentünk az idősek otthonába, ahol megkaptuk a másnapi reggelit is. Elalvás előtt Hármassfalú unitárius templomában szólt az Ige, majd Székelyszentistvánban tértünk nyugovóra.

Kedden reggel Szováta, Parajd útvonalon indultunk tovább a Sóvidékre. A sóbányába egy külön busz vitt be. Kellemes hűvös fogadott. Rengeteg játék, hinta, homokozó, ping-pong asztal, állt a gyerekek rendelkezésére. Sokukat minden nap hozzák a gyógyító levegő miatt. Az itt kialakított kis kápolnában énekeltünk, imádkoztunk. Dél volt mire feljöttünk a felszínre. Az ebédünket utánunk hozták, melyet már a Medve tó partján szemerkélő esőben fogyasztottunk el. Ezután hatalmas kürtöskalácsokat, illetve lángosokat vettünk. Teli hassal Korond felé vettük az irányt. Itt mindenki szabadon vásárolgatott emlékeket magának, szeretteinek. Aki ügyes volt alkudott is. Megálltunk még Farkaslakán, Tamási Áron szülőházánál. Aznap este Székelyudvarhelyen volt a szállásunk kollégiumban.

30-án délelőtt Székelyudvarhelyen sétáltunk. Megnéztük a Magyarok parkját, majd a református templommal szemben a Székely Hősök

parkját és utaztunk tovább. Szertesen a termálfürdőben fürödtünk. Innen Csíksomlyóra vezetett az utunk, majd a Gyimesi szoroson keresztül érkezünk Gyimesbükkre, ahol a Rákóczi Panzióban finom vacsorával vártak minket. tiszta égbolton szabad szemmel is rengeteg csillag látszott. Norbert elővette a csillagászati látcsövet. Sokaknak ez volt az első ilyen élményük. Karnyújtásnyira kerültek hozzánk az égi testek. A tábor közepén a tűznél beszélgettünk a csángó Péter bácsival és feleségével Ibolya nénivel. A felnőtteket megkínálták a híres erdélyi áfonya pálinkával. A reggelit is kint a szabadban fogyasztottuk el akárcsak a vacsorát. Kicsit még csípett a levegő, jól esett a meleg tea. Reggeli után a Rákóczi vár romjaihoz sétáltunk el. Fölmentünk a lépcsőn és gyönyörű panoráma tárult elénk. Szemben földvár romjai, kiépített ágyúútvonal, erődrendszer maradványai. Ez volt az ezeréves határ. Átballagtunk a szemközti domboldalon lévő kápolnába. Istentisztelet után pakolás a buszba és gyönyörű hegyek között jutottunk ki Tusnádfürdő felé. Bálványos várát csak a buszból láttuk. A Szent Anna tónál álltunk meg egy kicsit sétálni, gyönyörködni a vidékben. Vacsora már Sepsiszentgyörgyön volt egy étteremben.

Pénteken, május 2-án már hazafelé indultunk Gyulafehérváron, Magyarigenen, Segesváron át. Nem volt szerencsénk az idővel, ömlött az eső, de a templomot azért megcsodálhattuk és sokat énekeltünk a régi falak között. Mivel az eső csak nem akart elállni, a buszba menekültünk és tovább indultunk. Mire Gyulafehérvárra értünk már barátságos volt az idő. Gudor Botond, magyarigeni tiszteletes úr vezetett minket végig a nevezetességeken: a váron, a püspöki palotán, Szt. Mihály Székesegyházon, s mondta el ezekről a legfontosabb, legérdekesebb tudnivalókat.

Magyarigenben volt szállásunk, ahonnan szombat reggel istentisztelet után indultunk haza. Útközben Vajdahunyad várnál álltunk meg. Szerencsére szépen épen maradt, de a köré épített elhagyott gyárak nagyon lehangolóak voltak. Itt már nem beszéltek magyarul. Déva vára volt a következő úti cél. Siklóval lehetett följutni. A várban nagy felújítási munkák folynak.

Hajnali kettőre érkezünk haza, sok élménnyel gazdagodva. Összesen 2152 km-t tettünk meg.

Szalontai Zsuzsa

A XIX. Budafoki Pezsgő- és Borfesztivál keretében
Helyszín: Bp. XXII. Plébánia u – Knoll József u. sarok
(a Szt. Lipót plébániatemplom mögött)

Szőlőskert gyermekszatór

2008. szeptember 6-7.

Egész napos program szombaton és vasárnap:
Kézművesség - Cserkész programok - Óvodás foglalkozás

Szombat (11-20 óra)

- 11.00-11.30 Megnyitó
- 11.30-12.30 Néptánc bemutató és tanítás (Rege Néptáncegyüttes)
- 12.00-18.00 Játsszunk csodavilágot
- 14.00-15.00 Nagytétényi református ifjúság műsora
- 15.00-18.00 Arcfestés
- 16.00-17.00 Csiszér László és zenekarának műsora
- 19.00-20.00 Spárga együttes koncertje
- 22.00 Virrasztás, imádkozás

Egész nap (11-20): szabadtéri gyermek játszótér, kézműves foglalkozás, cserkész bemutató; Szentírás felolvasás a Biblia éve alkalmából

Vasárnap (10-19 óra)

- 10.30-12.00 Istentisztelet, közreműködik a Pestújhelyi plébánia kórusa és zenekara
- 12.00-18.00 Játsszunk csodavilágot
- 12.00-13.00 Néptánc bemutató és tanítás (Rege Néptáncegyüttes)
- 13.00-16.00 Arcfestés
- 14.00-15.00 Szövetség együttes koncertje

Egész nap (10-19): szabadtéri gyermek játszótér, kézműves foglalkozás, cserkész bemutató; Szentírás felolvasás a Biblia éve alkalmából

Szeretettel várunk!

Szervező: Bp.-Budafoki Református Egyházközség, 1221 Demjén István u. 2.
www.bfokref.zsoltar.hu

A Szőlőskert Gyermeksátor programjain szereplő együttesekről

2008. szeptember 6-7. között negyedik alkalommal kerül megrendezésre a *Szőlőskert Gyermeksátor*. A gyülekezet 2004 óta vesz részt a gyermekszínház programjának a szervezésében. A program előzeteseként, ismerkedjenek meg az idén fellépő négy együttesrel.

Csiszér László és együttese

Csiszér László erdélyi származású gitáros-énekes a magyar nyelvterület egyik legismertebb keresztény előadója, eddig öt önálló CD-je jelent meg. Missziós koncertjein a Székelyföldről a Délvidékig és Magyarországon városaiig százak és ezrek keresnek (és találnak) lelki felüdülést. Vándor-trubadúr, aki Megváltója iránti szeretetét énekli világgá egyszerűen és szabadon, keveset törődve a világ tetszésével és trendjeivel.

Spárga együttes

A **Spárga Együttes** tagjai régi patronás és piarista diákok. Kedvtelésből, retro zenekarként álltak össze. Az 1960-as, 70-es évek örökzöld slágereit, ismert pop együttesek kedvelt számait adják majd elő. Műsoruk minden korosztályt szórakoztat.

Keresztelő Szent János Plébánia (Budapest-Pestújhely) együttese

Az énekhar Budapest XV. kerületében, Pestújhelyen és Újpalotán működik. Ez három miséző helyet foglal magába. Minden hónap első vasárnapján Újpalotán énekelnek – ami lakótelepi jellege miatt – ma missziós területnek számít. Itt templomépítés is folyik, várhatóan 2008 karácsonyára vehetik birtokba. Újpalota határán működik az Aranyalkony Idősek Otthona, ahol alkalomszerűen szoktak szolgálni. Végül, de nem utolsósorban, a pestújhelyi templomban teszik szebbé a szertartásokat minden hónap harmadik vasárnapján. Karácsonyi, húsvéti műsorokkal rendszeresen mennek máshová is vendégszerepelni. A kórus jelenleg 20 főből áll. Érdekessége, hogy széles korosztályt ölel fel a tagság: a legfiatalabb hetedikéves általános iskolás, míg a

legidősebb már többgyerekes apuka. Öt akusztikus gitáron játszó zenész mellett szőlőgitáros, basszusgitáros, két fuvolista és orgonista teszi szebbé a zenéléseket. Az együtténeklés örömét igyekeznek másokkal is megosztani.

Szövetség együttes

Szövetség Zenekarrá 2003-ban alakult az Újpest-Belsővárosi Református Egyházközség ifjúságából. Azon túl, hogy rendszeresen szolgálnak saját gyülekezetükben, szívesen fogadnak el meghívásokat más keresztyén közösségektől is, mert küldetésüknek érzik az Örömhír továbbadását. Elegendhetetlen számukra az a személyes lelki közösség, ami az Istennel, Jézus Krisztusban kötött. Ezt a szoros kapcsolatot szerették volna kifejezni névválasztásukkal is, felhasználva a szövetség bibliai jelképét, a szívárványt. Ahogy a név és a szimbólum kirajzolja a keresztet, szolgálataik is úgy tudnak az élő Krisztusra mutatni.

Szabados László

Hittantábor Balatonfenyvesen

2008. június 16-21.

„Mert Isten igéje élő és ható...” Zsid. 4.12.

A nyári szünet első napján indultunk népes – 48 fős – csoportunkkal Balatonfenyvesre, a Református Egyház több, mint 300 fős Gyermek és Ifjúsági Táborába. Nemcsak a gyerekek izgultak egy kicsit a gyülekezőnél a Kelenföldi Pályaudvaron, hanem én is, hiszen rögtön a tanév befejezése után kezdődött a tábor, a Balatonnál, és egy olyan – egyébként gyönyörű – helyszínen, ahol akkor rajtunk kívül még százötvenen nyaraltak. Az elmúlt évek táboraihoz képest – más időpontban, strandolás nélkül, csak mi – ezek a körülmények bizony új kihívást jelentettek a felnőttek számára. Hála Istennek nagyon jól és lelkesen dolgozott együtt a munkatársak 8 fős csapata, hogy a gyerekek és fiatalok testileg-lelkileg felüdülhessenek. Nagyon köszönöm, a szolgálatát Testvéreimnek, akik odaszánták idejüket, energiájukat, önmagukat, hogy ezen a héten a gyermekek között Istennek szolgáljanak. Íme betűrendben a névsoruk: Ábrahám Edit, Kuncz Melinda, Némethné Pötördi Zsuzsa, Rideg Erika, Szabó Kata, Szalai Györgyné Zsuzsa és Urbán Gergely Miklós. Szeretném megköszönni azoknak a gimnazistáknak a szolgálatát is akik nagy segítségünkre voltak a kiscsoportos áhítatokon, a strandon, a vízben, a színdarab gyakorlásakor, a sportolásnál, a takarodónál, és hogy levegőt

kapjunk a vonaton: Kirner Áron, Németh Zsuzsanna, Pető Gergő, Pozsonyi Ferenc és Takács Ildikó.

A Biblia évében a hét központi témája ez volt: Isten igéjének gazdagsága és hatása az életünkre. Isten igéje éltet, Isten igéje az én történetem, Isten igéjében gyönyörködöm, Isten igéje bölcsé tesz, Isten igéje tükör, fék, ösztöke, Isten igéje örökre megmarad.

Erről szóltak a kiscsoportos beszélgetések, a csodálatos énekek és kánonok, a bibliai foglalkozások, a kézműves alkalmak, és Onézimusz története is. Nagyon jó volt látni és tapasztalni, hogy egy közösség tagjai vagyunk kicsik és nagyok, ennek megélésében segített minket a közös alkotás, az ének, a játék vízben és szárazon, a lakoma, a tánc, a puzzle rakosgatás, a szurkolás focizó társainknak.

Köszönöm elsősorban Istennek, és a tábor minden résztvevőjének, hogy én is felüdültem ezen a héten testileg–lelkileg.

Papp-Tóth Viola

Jó volt a strandolás, de az énekek is tetszettek. A színdarabokon sokat nevetünk, de azért a játékokról sem fogunk egyhamar megfeledkezni. Az angyalkázás is nagyon jó volt, nehezen lehetett kitalálni, ki az angyalkánk. A bibliaórát se felejtjük el, mert ott érdekes történeteket tanultunk!

Tóth Eszter, Ábrahám Flóra

Nagyon jól éreztem magam a táborban, mert sokat játszottunk, és amikor meleg volt, mentünk fürdeni a Balatonba. Az ágyak nagyon kényelmesek voltak és egyáltalán nem kellett korán kelniük. Minden nap volt szabad időnk, amikor lehetett több sport közül is választani. Minden délután volt csendes pihenő, ami alatt a szobában foglaltuk el magunkat.

Jencsik Tímea

Idén nyáron Balatonfenyvesen voltunk táborozni. Mint minden évben, voltak olyan programok, amik nagyon tetszettek. A hittan foglalkozásokon az énekek tanulása állt hozzám a legközelebb, a kézműves "órákon" pedig a mindig megújuló ötletek. Szabadidőnkben mindig fociztunk minden egyes percben, persze ez sérülésekkel is járt, de se baj! A strandoláskor nagyon jó volt az idő. A hittanosok közt az "ANGYALKÁZÁS" minden évben izgalmas játék. A felnőttek nagyon kedvesek, és jó összefutni a régi Haverokkal

Fraskó Zsolt

Gimifis tábor

Mivel a Csillagpont Református Ifjúsági Találkozó – amin tavaly mi is részt vettünk –, sajnos csak 2 évenként kerül megrendezésre, ezért úgy döntöttünk, hogy idén nyáron Révfülöpre utazunk. Bár kis létszámú volt a csoportunk – amit Papp-Tóth Viola, Papp Tamás, Bartha Márk és mi alkottunk – hihetetlenül jól telt a hét.

Egy partközeli kutyás apartmanban szálltunk meg, ahol az életvidám kutya minden elindulásunkat és érkezésünket izgalmassá tette. A reggeli bevásárlás és a picit még álmos reggeli után áhitat következett énekléssel és játékokkal. Aztán nagyon jó ebédeket sikerült főznünk. Például gyümölcslevest, lecsót és túrógombócot is. Főzés közben pedig még jobban összekovácsolódtunk és jókat nevetünk. Így teli pocakkal indultunk el a délutáni programokra. Felsétáltunk a Szigligeti várba és ott fészkdődtünk. Keszthelyen megnéztük a csodás Festetics kastélyt, a mesébe illő kertjét és utána még a hattyús mólóra is kisérteltünk, ahol megcsodáltuk a naplementét. A szállástól néhány kilométerre lévő Fülöp-hegyi kilátót is megérte megmászni, mert gyönyörű kilátás nyílt a Balatonra és még kis barátot is találtunk a 100. lépcsőfok tetején. Felérve a pénztáros bácsi fia, Józsika a fényképezőgépünket elkérve magára vállalta a fénykép készítés feladatát, így nekünk csak gyönyöröködni kellett és beállni a csoportképekhez. Tapolcán megnéztük a kis patakban a batár halakat, aztán csónakáztunk a hangulatos tavas barlangban. Ha már erre jártunk, a Hegyestűhöz is el kellett mennünk, ami bemutatja a Balaton és a térség geológiai múltját. A strandra többször is elmentünk de eközben barnulni nem nagyon sikerült, mert a partra csak késő délután jutottunk le. Ilyenkor viszont már nem kellett belépődíjat fizetnünk, így ezt olcsón megúsztuk. Az esti áhitatokon az Ószövetség volt a téma, hogy jobban megszeressük és jobban egyben lássuk a Bibliát. Utolsó nap reggel Zánkára készültünk istentiszteletre. A pontos kezdési időpontról még előző este megkérdeztük a tudakozót, hogy kiderítsük tényleg olyan okosak-e mint mondják. Hosszú keresgetés után végül fél 10-et mondtak. Másnap fél 10-kor kiderült a templom ajtajáról, hogy csak 11-kor kezdenek. - Úgy tűnik, hogy mégsem olyan jó ez a tudakozó... Elindultunk eltölteni az időt és sétáltunk egyet Zánkán. Séta közben egy bajba jutott bácsi szolt utánunk az egyik kertből, akinek így segíteni tudtunk. Isten így újra megmutatta, hogy nincsenek véletlenek, és bár a várakozásnak nem örültünk, de így segítségére lehetünk valakinek, akivel ki tudja mi történik, ha pontosan tudjuk az istentisztelet időpontját és nem sétálunk el a kerítése előtt. Hazafelé még meg-

álltunk megnézni a Tihanyi Apátságot és a népművészeti kiállítást. Tartalmas és élményekkel teli hetet tölthettünk el. Sokat beszélgettünk és tanultunk a segítségről, a szolgálatról és a hitről.

"Minden féltve őrzött dolognál jobban óvd szívedet, mert onnan indul ki az élet!" (Péld. 4.23)

Mi: Pálfi Szabolcs és Takács Ildikó

Koncert Antonio Vivaldi világi- és egyházi műveiből szeptember 27-én este 6 órakor a Budafoki Református templomban

Amint azt a gyülekezet már megszokhatta, a budafoki templomban időről időre megrendezésre kerülnek koncertek hazai és külföldi művészekkel. Idén, Vivaldi születésének 330. évfordulója alkalmából a Budapesti Barokk Fesztivál keretein belül szeptember 26-án elhangzó koncert művészei vállalták, hogy koncert teljes műsorát Budafokon is előadják szeptember 27-én este 6 órakor. A koncertre a belépés ingyenes, de adományokat a költségek fedezésére köszönettel elfogadunk.

A koncert műsora:

Concerto c moll orgonára és hegedűre RV 766

Sonata g moll Op. 2. No. 1.

Concerto F dúr orgonára és hegedűre RV 542

La Follia RV 63

Laudate Pueri Dominum RV 601

A koncerten fellépő művészek Németországból, Koreából és Magyarországról érkeznek:

Anne-Katrin Schenck – szoprán, Schmidtmayer Helga – első hegedű, Jun-Yung Choi – második hegedű, Christian Rothe – viola, Julia Irmer – gordonka, Benjamin Wand – nagybőgő, Mészáros Bernadett – csembaló, Borsányi Márton – csembaló

Kérem a gyülekezet tagjait, hogy éljenek az alkalommal és jöjjenek minél többen, hívjanak minél többen másokat is.

Borsányi Márton

A Budafoki Református Gyermekek és Szegénymisszió nyári táborairól...(első rész)

Idén az első missziós táborunk Tiszakesziben volt, június 23-29. Erre a hétre a Herman Ottó Általános Iskola felsősei, valamint a gyülekezetünkben működő Dániel Ifi tagjai voltak hivatalosak. Nagy öröm volt számomra, hogy az ifiseken keresztül számos, a Játék utca vonzaskörzetében lakó fiatal is eljött, akik életükben először vettek részt református egyházi táborban. Közel ötvenen indultunk útnak. A délelőtti templomi alkalmakon arról beszélgettünk, hogy hogyan lehetünk Jézus tanítványává, s ez miért jó, míg az esti evangelizációs alkalmakon a "párkapcsolatok a Bibliában" volt a téma. Ez igen érdekelte a fiatalokat. Mind az Ószövetség, mind az Újszövetség számos pozitív és negatív példát ad elénk, hogyan kellene ezeket a dolgainkat intézni, és hogyan nem. S jó volt látni, hogy megértik, nem mindegy ki vezet az életüket, s nem mindegy, hogy kivel élnek. Bizony választani kell: Jézussal: Áldás, Békesség, Hitves, Család, míg nélküle reménytelenség, kilátástalanság, csalódások és alkalmi kapcsolatok sokasága, örökös bizonytalanság. Hála legyen az Élő Istennek, hogy sok fiatal választotta Jézust, s az Életet ezen a héten! Olyannyira sokan, hogy belőlük egy külön konfirmációs csoport szerveződik szeptembertől, s jó néhányan közülük most fognak megkeresztelkedni is. Az egyik lány, aki (immár 10 éve jár református hittanra, három éve tért meg, s a Dániel ifi oszlopos tagja,) a vasárnapi istentiszteleten konfirmált. Nekem ez a tábor a legemlékezetesebb az idei nyárból. Köszönet mindazoknak akik minden évben - immár 10 éve - lehetővé teszik ennek a missziós tábornak a megvalósulását.

A második missziós táborra július 11-26-ig Kálvin János szülőházájában, Franciaországban került sor. Erre az útra közel 7 éve vártam, és vágytam, mivel szerettem volna az Ésaiás ifiseknek, s Don Boscos tanár kollegáimnak megmutatni Bretagne-ban azt a kis kelta falut (Clohars Fouesnant), ahol hatalmasan munkálkodik az Élő Isten. Én magam már évekkkel ezelőtt több alkalommal jártam az ottani Bárka Közösségben, ahol keresztyén életem legszebb heteit töltöttem imádsággal és munkával. Mi is ez a Bárka? Ez egy katolikus lelkiségű közösség, amit Jean Vanier hozott létre a katasztrofált fogyatékos emberek számára, lehetőséget adva nekik is a normális életre. Itt ugyanis nem egy otthonban tengődnek ezek az emberek, hanem egy részük (a kevésbé sérültek) keresztyén családba kerül ötödik, vagy hatodik "gyerekként", míg a súlyosabb esetekre apácák, ill. önkéntes fiatalok viselnek gondot. A közösségben a munkát a reggeli áhitat után közösen kezdik el sérültek és egészségesek. Itt Clohars Fouesnantban erdőgazdálkodással és bútorgyártással foglalkoznak. A Bárka alapgon dolata: Jézus arra tanít, hogy minden ember "szűkölködjék Isten dicsősége nélkül", azaz minden ember lelki értelemben fogyatékkal születik, mert nem tud igazán szeretni. Jézus azért jött, hogy megajándékozzon ezzel az isteni szeretettel, s odafordítsa a szívünket azok felé, akik még nem ismerik ezt a szeretetet. Ezek a keresztyén testvéreink igyekeznek megélni a közösségben egymás felé minden nap ezt a szeretetet. Ez

a szervezet: a Bárka, amely már az egész világot behálózza. Amikor először ott jártam 17 évesen, nagyon mélyen megérintett, amit ott találtam. Akkor döbbsentem rá, hogy keresztyén életet egyedül így érdemes élni. Odaadva magamat Istennek teljesen, szeretni a másik embert az Ő szeretetéből. Remélem ez a tizenhat nap, az áhitatok, a kis breton kápolna csöndje, a találkozás a Birkásokkal, s az a kézzel fogható krisztusi szeretet, ami belőlük árad, a mostani ifisekben is elvégezte azt, amit annak idején bennem. Ráadásaként kaptuk még a jó időt, pancsolást az óceánban, és a rengeteg látnivalót (Párizs, Mont Saint Michel, Quiemper, Nantes stb.). Utunk során végig érezhettük: "Immanuel", azaz velünk az Isten!

A harmadik missziós táborra Szokolyán került sor (július 28-aug. 2-ig), ami a Don Bosco Keresztyén Csillagász Szakkör első nyári tábora is volt. Mivel csak egy Newton rendszerű, 11,5cm-es főtükrű távcső állt rendelkezésre, így a maximális létszám 15 fő lehetett. Mi 11-en voltunk. Az éjszakai csillagászás mellett sor került esti áhitatokra is, s sikerült görcső alá vennünk a legfontosabb csillagászattal kapcsolatos bibliai igéket, köztük a 19. zsoltárt, amely szakkörünk himnuszává is vált. Itt köszönöm meg a Don Boscós szülők hathatós segítségét, külön kiemelve Balogh Esztert és a Csordás családot. (folytatás a következő számban)

Becker Norbert

Különleges gyülekezeti alkalmak

Szeptember

6-7. . Szőlőskert Gyermeksátor egész napos programjai

19. péntek, 16.30 óvodai évnyitó istentisztelet

21. vasárnap, 10.00 tanévnyitó istentisztelet

23. kedd, 19.00 Budafoki esték – előadásorozat
Kereszténység és üzlet

27. szombat, 18.00 Vivaldi koncert

október

4. szombat, 18.00 Vespera

Rendszeres gyülekezeti alkalmak

Vasárnap:

9.00 Kórus
10.00 Istentisztelet, minden hónap első vasárnapján úrvacsora,
minden hónap harmadik vasárnapján szeretetvendégség
16.00 Gimifi
18.00 Házi kör

Kedd

9.00 Baba-mama kör
18.00 Bibliaóra

Szerda

9.00 Kézimunka kör
10.00 Bibliaóra nyugdíjasoknak
18.00 Női bibliaóra (kéthetente)
19.30 Ádám-kör (kéthetente)

Csütörtök

8.00 Reggeli áhítat
19.30 Jónás ifi

Péntek

18.00 Ézsaiás ifi

Szombat

18.00 Dániel ifi

Budapest-Budafoki Református Egyházközség
1221 Budapest, Demjén István u. 2.
Telefon: 229 2278
E-levél: eklezsia.budafok@freemail.hu

Lelkipásztorok: Nagy Péter és Papp-Tóth Viola
Gondnok: Németh Géza
Hitoktató: Becker Norbert
Diakónus: Szabó Kata
Honlapunk: <http://www.bfokref.zsoltar.hu/>